

Marktconsultatie Samenvatting

Liemerse gemeenten

Wmo hulpmiddelen

Marktconsultatie met betrekking tot de voorgenomen aanbesteding van Wmo hulpmiddelen

1. Inleiding

Om tot een zorgvuldig en breed gedragen aanbestedingstraject te komen, hebben de Liemerse gemeenten Doesburg, Duiven, Westervoort en Zevenaar een marktconsultatie georganiseerd over de Wmo hulpmiddelen. In deze marktconsultatie werden geïnteresseerden uitgenodigd om hun visie, aandachtspunten en ervaringen te delen. Het doel van het proces was om inzicht te krijgen in marktontwikkelingen, kansen en mogelijke knelpunten voor een nieuwe overeenkomst, en om input op te halen die kan bijdragen aan het opstellen van een reële en haalbare aanbesteding.

De marktconsultatie werd aangekondigd op 31 maart 2026. Betrokkenen konden schriftelijk hun reactie geven en begin mei vonden individuele gesprekken plaats met de respondenten. Het doel van de gesprekken was verdere verdieping van de schriftelijke beantwoording. In totaal hebben vier ondernemingen meegedaan aan de marktconsultatie.

Hieronder volgt een algemene samenvatting van de ontvangen input, per uitgevraagd onderwerp. Deze samenvatting geeft alleen bredere trends en conclusies weer. De hierop volgende aanbesteding is nog in voorbereiding. Aan de informatie uit deze samenvatting kunnen geen rechten worden ontleend.

De gemeenten willen alle deelnemers hartelijk danken voor hun waardevolle inbreng tijdens de marktconsultatie. De gedeelde inzichten, aandachtspunten en ervaringen vormen een belangrijke basis voor het verdere traject en dragen bij aan een beter afgestemde aanbesteding. Wij waarderen de openheid en het constructieve karakter waarmee is meegedacht en kijken uit naar een voortzetting van deze samenwerking bij de aankomende aanbesteding.

2. Uitgangspunten

1. Beoogde planning aanbesteding

We gaan voor de aanbesteding uit van een reguliere Europese openbare aanbestedingsprocedure. De beoogde planning voor de aanbesteding is als volgt:

Stap	Datum
Publicatie	Eind juli 2026
Sluiting inschrijvingen	Begin oktober 2026
Gunning	November 2026
Implementatiefase	Januari – maart 2027
Start raamovereenkomst	1 april 2027

Deze planning is nog onder voorbehoud.

2. Looptijd overeenkomst

De regio zou de overeenkomst willen afsluiten voor een periode van 4 jaar, met 2 maal een optionele verlenging van 3 jaar. Daarmee is de maximale looptijd 10 jaar. Hiermee beogen we zowel stabiliteit in de uitvoering als flexibiliteit bij eventuele toekomstige ontwikkelingen mogelijk te maken.

3. Kenmerken overeenkomst

De huidige overeenkomst is gesloten met één leverancier, op basis van huur. De hulpmiddelen worden aan het einde van de overeenkomst aangeboden ter overname aan de nieuwe leverancier (indien van toepassing).

De gemeenten willen blijven huren, maar staan open voor evaluatie van de overige uitgangspunten, zie de vragen op de volgende pagina.

3. Vragen

1. Schaal en perceelindeling

Bij de voorbereiding van de aanbesteding willen we inzicht krijgen in hoe de markt aankijkt tegen de omvang en aantrekkelijkheid van de opdracht. In de huidige situatie is er één leverancier voor het gehele contract. De gemeenten overwegen of het meerwaarde heeft om meerdere leveranciers te contracteren, om de leveringszekerheid te vergroten.

Per begin 2026 staan de volgende aantallen hulpmiddelen uit bij de deelnemende gemeenten:

Gemeente	Aantal hulpmiddelen
Doesburg	283
Zevenaar	893
Westervoort	325
Duiven	458
Totaal	1959

Daarnaast zien de Liemerse gemeenten deelmobiliteit als een ontwikkelrichting voor het beleid voor Wmo hulpmiddelen. De komende jaren zoeken de gemeenten naar oplossingen om deelmobiliteit te bevorderen. De vraag ligt echter voor of de samenwerking daarvoor gezocht wordt binnen de bredere overeenkomst voor Wmo hulpmiddelen, of dat de gemeenten een aparte overeenkomst willen afsluiten voor deelmobiliteit, pools e.d.

Vragen

- a. Is de opdracht voldoende groot en aantrekkelijk (te maken) om te verdelen over twee leveranciers in plaats van één?

De markt geeft een vrij eenduidig beeld: de opdracht wordt over het algemeen als voldoende groot en aantrekkelijk gezien om met meerdere leveranciers uit te voeren. Met name een model met twee leveranciers wordt als passend en wenselijk beschouwd. Dit biedt volgens marktpartijen voordelen zoals betere leveringszekerheid, meer keuzevrijheid voor cliënten en prikkels voor kwaliteitsverbetering. Tegelijk wordt gewaarschuwd dat het contracteren van te veel partijen kan leiden tot inefficiëntie door te lage volumes per leverancier.

- b. Is uw antwoord op a afhankelijk van andere randvoorwaarden? Zo ja, welke?

De mate waarin de opdracht aantrekkelijk is voor meerdere leveranciers blijkt in sterke mate afhankelijk van de gekozen randvoorwaarden. Daarbij worden onder andere de omvang van het hulpmiddelenbestand, de administratieve lasten, de implementatie-inspanning en de mate van duidelijkheid in beleid en contractafspraken genoemd. Ook wordt gewezen op praktische aspecten zoals de aanwezigheid van een locatieverplichting en de wijze waarop de start van de overeenkomst wordt ingericht, bijvoorbeeld in relatie tot eventuele overname van bestaande middelen. In algemene zin geldt dat onduidelijkheid of hoge instapkosten een drempel kunnen vormen voor deelname.

- c. Los van de vraag of het mogelijk is, welke variant heeft uw voorkeur?

De marktpartijen geven een voorkeur aan voor een model met twee leveranciers. Dit wordt gezien als een goede balans tussen enerzijds keuzevrijheid en concurrentie, en anderzijds voldoende volume en uitvoerbaarheid per leverancier. Hierbij wordt benoemd dat een goede inrichting van deze variant essentieel is om de beoogde voordelen ook daadwerkelijk te realiseren.

- d. Wat kunnen de gemeenten doen om de opdracht aantrekkelijker te maken voor meerdere leveranciers?

Om de opdracht aantrekkelijk te maken voor meerdere leveranciers wordt het belang benadrukt van een eerlijke en transparante startpositie. Dit betekent dat een evenwichtige verdeling van het bestaande cliëntenbestand of hulpmiddelen aan het begin van het contract cruciaal is. Daarnaast wordt gewezen op het belang van realistische en marktconforme tarieven, voldoende volume per leverancier en transparantie over de bestaande situatie.

- e. Vindt u dat deelmobiliteit onderdeel zou moeten zijn van de overeenkomst, of is dat volgens u passender in een aparte overeenkomst – wat er eventueel toe kan leiden dat die samenwerking met een andere leverancier wordt afgesloten dan de reguliere uitvoering? Wat zijn hierbij uw overwegingen?

De reacties op deelmobiliteit laten een gemengd beeld zien. Enerzijds wordt aangegeven dat kleinschalige of eenvoudige vormen van deelmobiliteit goed binnen de overeenkomst kunnen worden ondergebracht. Anderzijds wordt gesteld dat meer complexe vormen mogelijk beter in een aparte overeenkomst kunnen worden gepositioneerd. In algemene zin wordt benadrukt dat flexibiliteit wenselijk is, gezien het vroege stadium van ontwikkeling van dit onderwerp.

2. Overname of sterfhuis

Een belangrijk aandachtspunt is de wijze waarop de overgang van de huidige situatie naar de nieuwe contractperiode wordt vormgegeven. In de huidige overeenkomst is vastgelegd dat de hulpmiddelen bij afloop worden aangeboden ter overname door een opvolgende leverancier, indien van toepassing. De overnamewaarde is daarbij bepaald op BCP-30%, 7 of 5 jaar economische levensduur en restwaarde €100,-.

De gemeenten hebben echter vernomen dat deze constructie kostenverhogend kan werken en wil graag met u verkennen of een overgang naar een sterfhuisconstructie wenselijk, haalbaar en kostenefficiënt mogelijk zou zijn.

Vragen

- a. Gaat uw voorkeur uit naar het, bij ingang van de nieuwe overeenkomst, (verplicht) overnemen van het volledige uitstaande bestand in één keer, of naar een sterfhuisconstructie? Wat zijn daarbij uw overwegingen?

De meeste partijen spreken een voorkeur uit voor een sterfhuisconstructie. De belangrijkste overweging hierbij is dat hiermee grote investeringen bij de start van de overeenkomst worden vermeden, wat de toetredingsdrempel verlaagt en deelname aantrekkelijker maakt. Tegelijkertijd wordt ook benoemd dat een sterfhuisconstructie complexer kan zijn in beheer en uitvoering.

- b. Wat zou er volgens u nodig zijn om een overgang naar een sterfhuisconstructie te realiseren?

Voor een werkbare sterfhuisconstructie is het volgens de markt noodzakelijk om duidelijke en eenduidige afspraken te maken over beheer, onderhoud en verantwoordelijkheid. Daarnaast zijn

goede afspraken nodig over de overdracht van gegevens, waaronder informatie over hulpmiddelen en cliënten. Ook wordt het belang benadrukt van duidelijke werkafspraken tussen betrokken partijen, en van vooraf afgestemde afspraken met de huidige leverancier

- c. Als de overeenkomst blijft uitgaan van overname (ook na afloop van de nieuwe overeenkomst), zou dit nadelig zijn voor uw interesse in deelname? Zo ja, wat kunnen de gemeenten doen om dit te mitigeren?

Een verplichte overname wordt over het algemeen gezien als een factor die deelname kan belemmeren. Met name het effect op de kostprijs en de benodigde investeringen wordt hierbij genoemd. Daarnaast wordt aangegeven dat een dergelijke verplichting de toetredingsdrempel kan verhogen en daarmee het risico vergroot dat minder partijen inschrijven.

- d. Heeft u andere tips of wensen die u de gemeenten mee wil geven in dit kader/

De markt benadrukt dat het belangrijk is om de overgangsregeling zo eenvoudig, transparant en uitvoerbaar mogelijk te houden. Daarbij wordt gewezen op het belang van duidelijke en consistente afspraken over begin- en eindregelingen.

3. Duurzaamheid

De gemeenten willen duurzaamheid nadrukkelijk meenemen in de uitvraag, gelet op de ambities voor de komende jaren. Daarvoor overwegen de gemeenten om de volgende thema's op te nemen in de uitvraag, waarschijnlijk middels de gunningscriteria:

I. CO2-prestatieladder

De gemeenten willen graag stimuleren om de CO2 uitstoot te reduceren. De CO2-prestatieladder biedt hiervoor concrete mogelijkheden en is goed toetsbaar. Organisaties kunnen zich certificeren op verschillende niveaus van de ladder. Zie [CO2-Prestatieladder | Hét duurzaamheidsinstrument van Nederland](#)

De gemeenten zouden graag zien dat inschrijvers zich committeren aan de CO2-prestatieladder, eventueel kan hiervoor extra tijd geboden worden (bijvoorbeeld tot 1 jaar na ingang van de overeenkomst).

II. Circulariteit

De markt voor Wmo hulpmiddelen zet zich al vele jaren voor herverstreking van hulpmiddelen en hergebruik van onderdelen voor hulpmiddelen. Circulariteit hoeft echter niet alleen te gaan over het hergebruik van de eindproducten, maar raakt de gehele bedrijfsvoering van een organisatie. De gemeenten willen graag samenwerken met organisaties die aantoonbaar een circulaire bedrijfsvoering nastreven.

Los van deze onderdelen, wordt het vanaf 2027 verplicht voor alle opdrachtnemers van de gemeenten om CO2 neutraal te reizen in het kader van de overeenkomst.

Vragen

- a. Heeft uw organisatie een certificering voor de CO2-prestatieladder of bent u bereid deze te gaan halen? Zo nee, waarom niet?

Ten aanzien van de CO2-prestatieladder is het beeld dat marktpartijen terughoudend zijn over het verplicht stellen van certificering. Zij geven aan dat zij vaak al beschikken over eigen duurzaamheidsbeleid en reductieplannen, waardoor een extra certificaat als administratieve lastenverzwaring kan worden ervaren. Wel bestaat er bereidheid om invulling te geven aan CO2-reductie, mits dit proportioneel wordt vormgegeven en aansluit bij bestaande initiatieven.

- b. Hoe kijkt u aan tegen het opnemen van circulariteit als gunningscriterium in deze aanbesteding? Wat zijn volgens u de voor- en nadelen van deze insteek?

De reacties op het opnemen van circulariteit als gunningscriterium zijn verdeeld. Daarbij wordt gewezen op het risico dat aanvullende eisen vooral leiden tot extra administratieve lasten, terwijl de daadwerkelijke milieuwinst beperkt kan zijn. Ook wordt aandacht gevraagd voor duidelijke definities en toetsbaarheid.

- c. Welke suggesties heeft u voor alternatieve manieren om duurzaamheid mee te nemen in de aanbesteding?

Als alternatieve invulling van duurzaamheid wordt door de markt gewezen op het belang van concrete en verifieerbare prestaties. Daarbij kan gedacht worden aan het inzichtelijk maken van CO2-reductie, het ontwikkelen van uitstootvrij vervoer en het rapporteren over duurzaamheidsdoelen. Daarnaast worden mogelijkheden genoemd zoals het stimuleren van hergebruik, levensduurverlenging en het beperken van vervoersbewegingen.

4. Verstrektingsbeleid

De gemeenten hebben het voornemen om de komende jaren strikter te zijn in het verstrekken van hulpmiddelen binnen de Wmo: betaalbaarheid en eigen kracht worden belangrijker dan voorheen. In deze context zijn elektrische en elektrisch ondersteunde hulpmiddelen een aandachtspunt, waarbij de gemeenten benieuwd zijn naar uw visie hierop.

Vragen

- a. De laatste jaren is de trend dat steeds vaker elektrisch ondersteunde hulpmiddelen (met name fietsen) verstrekt worden, waar voorheen varianten zonder ondersteuning gebruikelijker waren. Welke mogelijkheden ziet u om deze trend om te keren? Wat kunnen gemeenten hiervoor doen en op welke wijze kunnen leveranciers van hulpmiddelen hieraan bijdragen?

De markt wijst in brede zin op het belang van functiegericht indiceren. Door terug te gaan naar de kern van de ondersteuningsvraag kan over-voorziening worden voorkomen en kan doelmatiger worden gewerkt. Leveranciers kunnen hierbij een adviserende rol vervullen richting gemeenten en cliënten.

- b. Zijn er andere maatregelen die gemeenten kunnen nemen om betaalbaarheid te verbeteren, ook als er toch elektrische ondersteuning verstrekt moet worden?

Voor het verbeteren van de betaalbaarheid wordt met name gewezen op het gebruik van gestandaardiseerde basisconfiguraties en een beperkt kernassortiment. Hierdoor kan efficiëntie worden bereikt in inkoop, logistiek en onderhoud. Daarnaast wordt genoemd dat het onderscheid tussen noodzakelijke functionaliteit en aanvullende wensen belangrijk is, waarbij aanvullende wensen eventueel via eigen bijdragen kunnen worden ingevuld.

- c. Een ander voornemen van de gemeenten is om eenvoudige rolstoelen en douche-/toiletvoorzieningen niet meer in het assortiment op te nemen en zoveel mogelijk algemeen gebruikelijk te verklaren. Wat zijn volgens u hierbij de voor- en nadelen? Zijn er maatregelen die u zou adviseren bij deze stap?

Het algemeen gebruikelijk verklaren van eenvoudige hulpmiddelen wordt gezien als een maatregel die kan bijdragen aan kostenbeheersing. Tegelijkertijd wordt benadrukt dat dit zorgvuldig moet worden vormgegeven om te voorkomen dat dit ten koste gaat van toegankelijkheid, kwaliteit en

veiligheid voor inwoners. Mogelijke aanvullende maatregelen zijn ondersteuning bij aanschaf of het waarborgen van minimale kwaliteitsnormen.

- d. Bent u bekend met de wijze waarop gemeente Maastricht scootmobielen verstrekt, binnen een algemene voorziening, en wat zijn hiervan volgens u de voor- en nadelen?

De marktpartijen zijn bekend met varianten van algemene voorzieningen, maar zijn terughoudend over de effecten. In het bijzonder wordt aangegeven dat het niet duidelijk is in hoeverre dit leidt tot daadwerkelijke kostenbesparingen. Daarnaast wordt gewezen op mogelijke toename van uitvoeringslasten bij gemeenten, doordat taken verschuiven van leverancier naar gemeente. Het genoemde voorbeeld wordt niet gezien als een model om te volgen.

- e. Ziet u andere kansen voor gemeenten om betaalbaarheid te bevorderen middels het verstrektingsbeleid?

Aanvullende kansen voor betaalbaarheid worden gezien in het stimuleren van hergebruik en levensduurverlenging van hulpmiddelen, evenals in betere afstemming tussen verschillende domeinen. Hiermee kan worden voorkomen dat hulpmiddelen dubbel worden verstrekt en kan efficiënter gebruik worden gemaakt van bestaande voorzieningen.

5. Lokale samenwerking

Een andere wens van de gemeenten is om samenwerking met lokale bedrijven en organisaties te stimuleren. Denk aan fietsenmakers, thuiszorgwinkels, sociaal werkbedrijf.

Vragen

- a. Welke kansen ziet u voor samenwerkingen met lokale bedrijven en organisaties, maar ook specifiek een sociaal werkbedrijf? Hangt dit af van bepaalde keuzes van de gemeenten, bijvoorbeeld op het gebied van deelmobiliteit?

De markt ziet mogelijkheden voor samenwerking met lokale partijen, bijvoorbeeld op het gebied van onderhoud, logistiek en uitvoering. Ook samenwerking met sociale werkbedrijven wordt als kansrijk beschouwd. Deze samenwerking wordt vaak los gezien van specifieke beleidskeuzes, zoals deelmobiliteit, en hangt vooral samen met praktische uitvoeringsmogelijkheden.

- b. Wat kunnen de gemeenten doen om lokale samenwerking te bevorderen?

Gemeenten kunnen lokale samenwerking stimuleren door hier ruimte voor te bieden binnen de contracten en door proportionele eisen te stellen. Daarnaast wordt gewezen op het belang van ruimte voor pilots en innovatie, evenals het faciliteren van overleg tussen betrokken partijen. Daarbij wordt benadrukt dat samenwerking niet te zwaar moet meewegen in de beoordeling, om de uitvoerbaarheid te waarborgen.

6. Uitleenvoorzieningen

Een specifiek aandachtspunt waar de gemeenten graag ontwikkeling op zien, is de werkwijze rondom het overnemen van hulpmiddelen die tijdelijk worden uitgeleend aan mensen, bijvoorbeeld vanuit de ZVW. Nu komt het regelmatig voor dat het hulpmiddel wel geschikt is, maar toch niet meegenomen wordt naar de Wmo als het langduriger gebruikt moet worden. De leverancier gaat dan opnieuw een eigen hulpmiddel samenstellen, wat onnodig veel tijd en moeite kost voor betrokkenen en de cliënt laat wachten.

- a. Welke oplossingsrichtingen ziet u voor deze situaties? Wat kan een leverancier daarin betekenen en wat kunnen de gemeenten hiervoor doen?

De markt herkent de situatie waarin hulpmiddelen die tijdelijk worden ingezet niet altijd worden overgenomen bij langdurig gebruik. Als oplossingsrichting wordt genoemd dat bestaande hulpmiddelen vaker kunnen worden overgenomen wanneer deze functioneel passend zijn. Dit vraagt om duidelijke procesafspraken, betere gegevensuitwisseling en nauwere samenwerking tussen partijen. Tegelijkertijd wordt ook benoemd dat het in sommige gevallen logisch blijft om nieuwe hulpmiddelen te verstrekken, afhankelijk van de situatie en de passendheid.